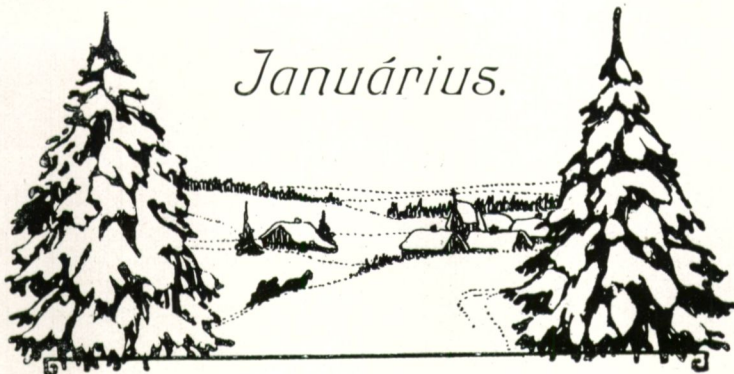

Januárius.

*Csupa hó, csupa jég, csupa fény a világ,
Csupa fény, csupa balga remény, de tovább
Gördül az idő rohanó szekerén,
Majd olvad a hó a tetők peremén
Majd oszlik a balga remény. Fekete
Sár lesz utadon, boru homlokodon.*

*Hova tűnt el a fény, hova tűnt a remény,
Hova futsz magad is az idő kerekén?
Hova tűnsz magad is, te szegény? Odavon
Tapadó ágyára a sár. Odavon!
Száz fának ezernyi zöld levele
Időtlen időktől hull oda le,
Száz fának ezernyi zöld levelén
Egykor csupa dal, csupa csók, csupa fény!
Egykor csupa dal!
De ne bántsod a sarat,
Egykor csupa csók!
Ne gyűlöld a sarat.
Mert jó lebegőn az alkonyi szél
Kisdéd magot ültet el és csira kél,
Parányi virága az égre tekint,
Csupa csók, csupa fény lesz arca megint.*

*Csupa hó, csupa jég, csupa fény a világ
Csupa fény, csupa balga remény, de tovább
Gördül az idő rohanó szekerén,
S ha csurran a hó a tetők peremén
Gondold — bár tested sár, legalább
Belked e fényes arcu virág. —*

Andorka Sándor.